

Co mládež získává a co ji odrazuje

Co dělá KSČM pro získání mládeže? Proč má tak málo mladých členů a ještě mnohem méně mladých aktivních členů? Je to jen neschopností mládež získat, anebo něčím ještě horším? Dovolím si tvrdit, že b) je správně.

Občan, nezajímající se o politiku, se dnes o KSČM dozví spíš jen v souvislosti s kauzou zpackaného prodeje budovy ÚV či podobně trapnými skandály. Volební výsledky strany jsou od jejího vzniku pozoruhodně stabilní, ačkoli její výsledky v práci pro dobro voličů jsou přinejmenším sporné. Přičítat je lze stěží činnosti současné strany, spíše však nostalgii po ČSSR a pragmatickému konstatování, že žádná pokrokovější strana nekandiduje a že KSČM je nejmenším zlem ze všech zel. Tak lze získat hlasy ve volbách, ale těžko lze tímto způsobem získat členy, aktivisty. Argument, že strana je nejméně špatná ze špatných, není dostatečně mobilizující.

V r. 2008 byl soudně rozpuštěn Komunistický svaz mládeže. KSČM mu sice poskytla právní pomoc, která beztak organizaci před rozpuštěním nezachránila, nicméně brzy po rozpuštění vyhodila komsomolce z kanceláře v budově ÚV a zakázala jim zde kopírovat materiály. Před zákazem KSM mohli mladí komunisté bezplatně využívat kanceláře v budově ÚV, propůjčovat si k jednání zasedací místnosti, bezplatně přespávat v budově, tisknout a rozesílat časopis Mladá pravda a další letáky a publikace, u vchodu do budovy a ve II. patře měli nástěnky, jejich zástupci se mohli účastnit jednání ÚV.

To je všechno minulostí. Po léta čelili komsomolci spílání některých vedoucích představitelů strany (někdy i vulgárním) za to, že na stranické akce nosí rudé prapory se srpem a kladivem. Místopředsedkyně ÚV Vostrá dokonce v režimních médiích „varovala“, že dá komsomolce z akcí KSČM vyhnat soukromou agenturou! Důsledkem je, že dnes na veřejných akcích KSČM nevidíte prapor se srpem a kladivem, nezavadíte o rudý prapor, ale najdete tam i velice málo mladých lidí. Téměř nikdy nikde v celé republice nevidíte na veřejnosti prapory a transparenty komunistického hnutí, nejde-li o recesi.

Lze alibisticky říci, že rozpad KSM jsme si způsobili sami, my, jeho tehdejší členové a vedoucí představitelé, že za něj mohou naše osobní spory, neschopnost komunikace a domluvy. Ale pokud by strana měla zájem na své mládeži, pomohla by jí tyto spory překonat, poradit jí, poskytnout jí účinnou pomoc, např. zachovat kancelář a všechnu dřívější podporu komsomolu pod hlavičkou komise mládeže a ukázat směr, jak pracovat dál po rozpuštění KSM, např. založením nové organizace nebo v rámci komise mládeže.

Vládcům KSČM však příliv mládeže do řad strany nevoní. Většina mládeže se nepřipojuje ke straně proto, že by chtěla zaujmout místo v českém nebo Evropském parlamentu nebo získat placenou funkci ve stranickém aparátu. Většina mladých členů vstupuje do strany s přesvědčením, že tato představuje skutečnou opozici a

alternativu ke kapitalismu, že skutečně bojuje za socialismus, založený na společenském vlastnictví výrobních prostředků a kolektivismu.

Oprávněně lze předpokládat, že mladí členové strany budou kritizovat vedení a požadovat návrat revoluční politiky. Vládcí strany nepotřebují takové kritiky, nepotřebují nové členy strany, nevdají jim vymírání členské základny. Většinu mladých lidí, které jsem měl možnost poznat za skoro už 10 let působení v komunistickém hnutí, politika vedení KSČM odradila nejen od členství v této straně, ale i od jakékoli politické činnosti.

Dokud se bude KSČM prezentovat jako druhá sociální demokracie, mlčet k antikomunismu nebo mu dokonce přizvukovat a usilovat o splnění falešného snu „sociálního smíru“, nebude přitahovat nové členy. Zastáncům kšeftů s kapitalisty stačí jedna sociální demokracie.

Lukáš Vrobel, člen VV KV KSČM Praha a OV KSČM Praha 1